

INDENRIGS- OG SUNDHEDSMINISTERIET

Kontor: Kommunaljura

Sagsnr.: 1100098

Dato: 3. januar 2011

Telefonnotat om en borgmesters forfald på grund af nærtståendes (forælders) alvorlige sygdom

KL har den 22. december 2010 telefonisk spurgt, om en borgmester kan have lovligt forfald på grund af en nærtståendes (i dette tilfælde en forælders) alvorlige sygdom.

KL er kommet i tvivl navnlig på grund af en bemærkning i vederlagsvejledningen, hvor det om ophørsbestemmelsen i vederlagsbekendtgørelsens § 30, stk. 2, jf. bekendtgørelse nr. 1461 af 19. december 2005 med senere ændringer, er anført, at bestemmelsen også omfatter "en mandlig borgmesters fravær på grund af barsel og adoption og et kommunalbestyrelsesmedlems fravær på grund af sin ægtefælles, sit barns eller anden nærtståendes meget alvorlige sygdom". Formuleringen og sondringen mellem borgmester og kommunalbestyrelsesmedlem i de to situationer kunne give anledning til at slutte modsætningsvis, dvs. således at bestemmelsen ikke omfatter en borgmesters fravær på grund af nærtståendes meget alvorlige sygdom.

På grundlag af tidligere telefonnotat af 25. juli 1988, telefonnotat af 7. januar 2000 samt Hans B. Thomsen m.fl.: Lov om kommunernes styrelse med kommentarer, 2. udgave, 2010, side 142 har ministeriet meddelt KL følgende:

- Ministeriet har tidligere taget stilling til, at ordene "eller lignende" i § 15, stk. 2, i lov om kommunernes styrelse kan omfatte en ægtefælles meget alvorlige sygdom, dvs. således at kommunalbestyrelsen har adgang til at indkalde stedfortræder. Ministeriet har udtalt dette både for så vidt angår menige kb-medlemmer (jf. 2000-telefonnotatet) og for borgmestre (jf. 1988-telefonnotatet).
- Ministeriet har endvidere udtalt, at lovligt forfald kan skyldes sygdom hos andre "nærtstående" end ægtefællen. Hvorvidt der er tale om en nærtstående, vil afhænge af en vurdering i det konkrete tilfælde. Der henvises til Hans B. Thomsen m.fl.: Lov om kommunernes styrelse med kommentarer, 2. udgave, 2010, side 142.
- Ministeriet har endelig med hensyn til vederlag udtalt, at det af hensyn til sammenhængen med § 15, stk. 2, i lov om kommunernes styrelse bør være ophørsbestemmelsen i vederlagsbekendtgørelsens § 30, stk. 2, der finder anvendelse, dvs. således at der efter omstændighederne kan være krav på vederlag i op til 9 måneder. Dette er ikke i modstrid med ordlyden "fravær på grund af sygdom". Der er på baggrund af ovenstående ikke grundlag for at slutte modsætningsvis i forhold til borgmestre.

Kommunaljura, den 3. januar 2011